

Klager, kan der vist ikke være delte Meninger om. At derimod Oprettelsen af de nævnte Raad skulde frembyde en lignende Fare for Uensartethed i Afgørelserne Landet over som de tidligere Amtsoverskatteraad, er der næppe nogen større Fare for, idet Landsoverskatteraadet fremdeles vilde blive bestaaende som Appelmøndighed, hvis Afgørelser, særlig de offentliggjorte Kendelser af mere almindelig Betydning, fremdeles vilde være den faste Rettesnor for alle de underordnede Instanser.

Et Medlem af Mindretallet, A. Nørgaard, kan dog ikke tiltræde de fremsatte Udtalelser om Overskatteraadene som *Klageinstans*, da han anser disses Virksomhed som saadan for ret overflødige, ligesom han mener, de vil forhale Afgørelsen af Sager, der har nogen større Betydning, og endvidere gennem de — som man sikkert kan vente — forskellige Afgørelser af ensartede Tilfælde vil give Anledning til Forvirring og Uklarhed.

Naar det endelig i Forslagets § 37 er foreslaaet, at Næstformanden som Direktør for Skatteligningen *selvstændig* skal føre Tilsyn med Ligningsarbejdet, og at han paa egen Haand skal være berettiget til at foranledige Ligningen ændret, skal et *Flertal*, nemlig: Formanden, Nordlien, Jensen-Kleis, Andersen, Pedersen, Korsgaard og Frost, herom udtale følgende:

Tilsynet med Ligningen har hidtil — oprindeligt efter Aftale med Finansminister Brandes — været foretaget under Ledelse af Næstformanden bistaaet af et Udvalg af Raadet paa 5 à 6 Medlemmer, der ligeledes i Forening med Næstformanden har taget Bestemmelse om Forhøjelser i Henhold til den gældende Lovs § 34, medens Paaanke af disse Afgørelser kan ske til det samlede Raad. Udvalgets Medlemmer har endvidere i stor Udstrækning deltaget i Rejser ude i Landet, har overværet Forhandlingerne med Skatteyderne, har gennemgaaet de modtagne Forligstilbud og paa Møder paa Raadets Kontor medvirket i Kontrolarbejdet. Det er dernæst en Aftale, at de af Ligningsudvalget behandlede Sager, der frembyder Tvivlsspørgsmaal af juridisk eller teknisk Karakter forinden Afgørelsen forelægges et eller flere af Landsoverskatteraadets Voteringsgrupper.

Endelig bevirker den Omstændighed, at Kontorchefen for Ligningsafdelingen redigerer de af Landsoverskatteraadet udsendte Meddelelser, og saaledes erhverver sig nøje Kendskab til de af det samlede Raad truffne Afgørelser, at der kommer større Kontakt mellem dette og Ligningsafdelingen.

Man har fundet denne kollegiale Ordning saa heldig og betryggende for alle Sagens Parter, at man maa anse det for et Tilbageskridt at gøre Ændring heri, ligesom det vilde stride mode det ellers gældende Princip om Befolkningens Deltagelse i Ligningen.

For saa vidt man vilde bøde herpaa ved at tilforordne Ligningsdirektøren et særligt Raad, bemærkes, at man derved vilde faa to øverste Instanser, der uafhængig af hinanden kunde foretage Ansættelser, hvorved man vilde bryde den Enhed, der opnaaedes ved Oprettelse af Landsoverskatteraadet, idet Appel til dette kun kan ske, hvor Forhøjelse sker i Henhold til Kendelse, men ikke i de langt hyppigere Tilfælde, hvor Afgørelsen sker ved Forlig.

Derimod vilde man finde det rettest, at den nuværende Ordning udtrykkelig blev fastslaaet i Loven.

Et Mindretal (Næstformanden, Jacobsen og Nørgaard) bemærker angaaende dette Spørgsmaal, at det kan tiltræde Bestemmelserne i Forslagets § 37, da Mindretallet opfatter disse Bestemmelser som tilsigtende en Lovfæstning af den i en Aarække stedfundne faktiske Deling af Landsoverskatteraadets Arbejde og Personale mellem henholdsvis Behandling af Klagesager og almindelig Kontrol med Ligningen.

Et andet Mindretal (Schou) bemærker endelig følgende:

Jeg er enig i, at Landsoverskatteraadets Deltagelse i Ligningsvirksomheden har visse Fordele og mener ikke, at denne Deltagelse hidtil har haft skadelig Indflydelse paa Raadets Afgørelser i Klagesager. Desuagtet vilde jeg dog finde det rettest, at Raadets Forening af de to Virksomheder af nærmest modsat Art bringes til Ophør. Der er en Fare for, at derved uberettigede Hensyn kunde komme til at gøre sig gældende ved Klagesagernes Afgørelse og under alle Omstændigheder kan det befrygtes, at Dobbelt-Virksomheden vil svække Tilliden hos Offentligheden til Rigtigheden af Afgørelserne i Klagesager. Det er nu engang ikke godt for Tilliden til en Dom, at den, der er Dommer i Sagen, til en vis Grad ogsaa er Part i den. Jeg